

Dr. Schváb János (1945 – 2018)

1945. december 23-án született, alig egy héttel élte túl 73. születésnapját, pedig még rengeteg terve, feladata lett volna.

1964-ben a „Kvassay”-ban érettségizett, ami már önmagában is rang volt, szakmai elkötelezettséget jelentett.

Egyenes útja vezetett a Budapesti Műszaki Egyetemre, ahol 1969-ben építőmérnöki oklevelet szerzett, közlekedés-építőmérnöki szakon.

Pályáját önkormányzati területen kezdte, a Kőbányai Tanácsnál, majd 1971-től a Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskola adjunktusa. Részletesen foglalkozik utak és csomópontok tervezésével, aszfalttechnológiai kérdésekkel, forgalmi- és laboratóriumi vizsgálatokkal.

Minden rész-szakterület érdekl, és mikor a főiskola Győrbe költözik, még hosszú évtizedeken át hetente többször is elutazik Győrbe. Folytatja az oktatási tevékenységet, előadóként, államvizsga bizottsági tagként, szakdolgozatok és doktori disszertációk konzulenseként, bírálójaként, az azóta már Széchenyi István Egyetemenként működő intézményben.

1974-ben a Budapesti Műszaki Egyetemen út- és közúti forgalomtechnikai szakmérnöki oklevelet szerez.

1977-től a Közúti Közlekedési Tudományos Kutató Intézet (a későbbi KTI) tudományos munkatársa. Itt kezd foglalkozni a műszaki szabályozással, útfenntartási technológiákkal, infrastruktúra menedzsmenttel, ezen belül a PMS rendszerrel.

1982-től 1989-ig a KPM és különböző nevű jogutódainál és szervezeteinél minisztériumi főmunkatárs-főmérnök: szervezeti rendszerekkel, üzemeltetési és fenntartási kiemelt programok irányításával, kutatás-fejlesztési programok menedzselésével, új technológiák bevezetésével foglalkozik.

Ebben az időszakban műszaki doktori címet is szerez. Egyetemi doktori értekezése 1984-ben az aszfaltburkolatok hibakatalógusa volt, amely könyv alakban is megjelent. Ma is a szakma egyik alapkiadványa, és általánosan használt segédanyaga.

1996-ig az Országos Közúti Főigazgatóság és jogutódainál (UKIG) üzemeltetési és fenntartási főmérnök, műszaki szabályozási osztályvezető: feladata a közútkezelői rendszer felügyelete, a műszaki szabályozás, az Útalap forrásaival való gazdálkodás.

Munkájában, a feladatok megoldásában nem ismert lehetlent, bármely problémához a megoldás ígéréttel közelített, és általában sikerrel járt.

1996-tól a Sarokpont Mérnöki Iroda ügyvezetője. Mintegy 200 szakvélemény és tanulmány szerzője, elsősorban az útgazdálkodás és a szakmai oktatás területén.

Az önkormányzatoknak különféle tervezési feladatokkal, (burkolat megerősítések, fagykárak helyreállítása, kerékpárutak fenntarthatósága stb.), EU-s pályázatok benyújtásával, beruházások műszaki előkészítésével, állapotvizsgálatokkal nyújtott technikai segítséget. Részes volt az önkormányzati utak kezelésére vonatkozó rendelet megalkotásának is.

Közismert szakértelme, munkabírása miatt sokféle feladattal keresték meg, melyeket mindig korrektül végzett el.

Az 1980-as évek elején kapcsolódott be a Közlekedéstudományi Egyesület (KTE) munkájába, ahol hamarosan a Közúti szakosztály titkára lett, és hosszú időn keresztül tevékenyen részt vett a szakma legrangosabb rendezvényének, az Útügyi Napoknak a szervezésében, lebonyolításában.

Kiváló szervezőkészsége, kapcsolatai, ismertsége és sokrétű tevékenysége miatt számos szervezetnél, intézménynél ő volt „a Titkár”. Fáradhatatlan társadalmi aktivistaként mindenütt ott volt, ahol az ügyért valamit tenni lehetett (Magyar Szabványügyi Testület, Magyar Felsőoktatási Akkreditációs Bizottság, Magyar Mérnöki Kamara oktatási bizottsága, számos szakmai folyóirat szerkesztő bizottsága, KözOP Monitoring Bizottság stb.).

A Magyar Útügyi Társaság (MAÚT) alapító tagja volt. Tevékenyen részt vett a társaság szervezetének kialakításában is, az 1994. évi kezdetektől elnökségi tag, majd a Publikációs Bizottság vezetője volt.

2000-től 2010-ig a Magyar Útügyi Társaság ügyvezetője lett, igen széleskörű feladatokkal. Ki kellett alakítani – német, osztrák mintára – az útügyi műszaki előírások rendszerét, a kidolgoztatásuk és egyeztetésük módját, a hatályba helyezés menetét, a bevezetést segítő Útépítési Akadémia rendezvényeket. Komoly feladat volt a munkabizottságok megszervezése, működtetése. De a szervezési feladatok mellett munkabizottságok vezetőjeként, vagy tagként tevékenyen részt vett – elsősorban technológiai jellegű – előírások kidolgozásában is.

A szakmai feladatok mellett a MAÚT folyamatos működésének biztosítását, különféle pályázatok lebonyolítását, és más társasági feladatokat is meg kellett oldania.

A MAÚT ügyvezetőjeként sikerült a kis közösségből szinte „kis családot” kovácsolnia, olyan csapatot, akikre bármikor számíthatott, és akiket ő se hagyott soha cserben. (Nem mellesleg, a karácsonyi krumpplisalátája is felejthetetlen volt...)

Az ügyvezetői posztról visszavonulása után újabb jelentős szakmai feladatot kapott. A digitális e-UT rendszer létrehozása után az e-VASUT rendszer alapjainak lerakását kezdte meg, és a vezetésével megvalósított KözOP projektben három év alatt sikeresen megtörtént a vasúti előírások digitalizálása, szabályozási rendszerbe illesztése.

Eredményekben gazdag életútja során megkapta többek között a Magyar Mérnöki Kamara Zielinsky Szilárd díját, a MAÚT Magyar Út- és Vasútügyi Társaság Vásárhelyi Boldizsár-díját és Milliareum Aureum-Aranymérföldkő díját, a Közlekedéstudományi Egyesület Örökös tagja címet.

Emlékét tisztelettel és kegyelettel őrizzük.

(Dr. Csorja Zsuzsanna)

2019. január 15.